

Underbilag til bilag 1.

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING
STATISTISK-ØKONOMISK AFDELING

Den 6. marts 1972.

Indkomsttab som følge af arbejdsløshed eller sygdom.

På basis af de af regeringen fremlagte forslag til nye dagpengesatser er der i nærværende notat foretaget beregninger over det formodede indkomsttab som følge af lønindkomstens bortfald i tilfælde af arbejdsløshed eller sygdom.

Som følge af forskelle i kommunale og amtskommunale skattesatser er notatet opbygget i to hovedafsnit.

A. For det første et afsnit baseret på en sammenligning af de forventede gennemsnitslønninger i *forskellige dele af landet* i april kvartal 1972 og de opnåelige dagpengeydelse, hvorved opnås en belysning af indkomstbortfaldet som en funktion af geografiske lønforskelle.

B. For det andet et afsnit baseret på en sammenligning af disponible indkomster ved beskæftigelse og i tilfælde af arbejdsløshedsunderstøttelse i en *konkret kommune*, hvorved opnås en belysning af indkomstbortfaldet på basis af givne skattesatser og som funktion af individuelle ligningsmæssige fradrag.

ad A. Beregningerne tager udgangspunkt i de gennemsnitlige lønninger i april kvartal 1971 med *tillæg* af en forventet lønstigning *frem til april kvartal 1972* på 14, 15 og 16 pct. for henholdsvis faglærte, ikke-faglærte og kvinder. Den således beregnede bruttoløn er herefter reduceret med indkomstskat baseret på en gennemsnitlig bruttotrækprocent på 33, som absolut ikke er overvurderet, selv ikke for lønmodtagere med ligningsmæssige fradrag på 4-5.000 kr. Den disponible lønindkomst pr. uge for en fuldtidsbeskæftiget er herefter sammenholdt med understøttelsesindkomsten, efter at denne er reduceret med det faktiske skatte-træk i tilfælde af arbejdsløshed eller sygdom, idet der er foretaget beregninger over indkomsttabet dels ud fra en forudsætning om bevarelse af 80 pct.'s reglen, dels ud fra

den foreslåede nye 90 pct.'s regel. I begge tilfælde er regnet med et maksimalt dagpengebeløb på 106 kr. i 6 dage om ugen som foreslået.

Endelig skal det bemærkes, at fuld dagpengedækning ved fravær i tilfælde af *sygdom* først opnås efter 3 ugers fravær. I omstående beregninger er forudsat fravær, der medfører fuld dagpengeudbetaling fra den første fraværsdag. Er fraværet af kortere varighed end 3 uger, vil det ugentlige indkomsttab derfor blive noget større.

Resultaterne af de foretagne beregninger viser, at de af regeringen foreslåede nye dagpengesatser vil give størst dækning i tilfælde af arbejdsløshed, hvilket hænger sammen med, at skattetrækket er lidt lavere end af dagpenge opnået som følge af sygdom.

De mest uheldige virkninger, der opstår som følge af de foreslåede nye satser for arbejdsløshedsunderstøttelse og sygedagpenge bestående i mulige tendenser til *øget fravær og mindre motivation* for fast arbejde, er ganske åbenbar for den *kvindelige* arbejdskraft, som, når der yderligere tages hensyn til de udgifter, der umiddelbart er forbundet med indtægtserhvervelsen, direkte vil lide et økonomisk tab ved ikke at opnå understøttelsesindkomst. Allerede den i dag eksisterende 80 pct.'s-regel vil kun medføre 50-60 kr. i mindre disponibel indkomst i tilfælde af arbejdsløshed, et beløb, der som nævnt yderligere må reduceres med f. eks sparede transportudgifter o. l. For *ikke-faglærte* arbejdere vil der derimod, bortset fra Bornholm og Lolland-Falsterområdet, ikke være nogen forskel på nettoindkomsttabet ved forhøjelse af dækningsprocenten fra 80 til 90; her vil det maksimale dagpengebeløb på 106 kr. danne loft for understøttelsesindkomstens størrelse. Til gengæld medfører forhøjelsen af dette maksimumbeløb, at